

Begrundelse

Ifølge Skatteministeriets hjemmeside er skattetrykket, uanset hvilken definition man anvender, faldet eller været konstant i perioden fra 1993 til 2001, og personskatternes andel af de samlede skatter er halveret. Men ministeren udtaler til Morgenavisen Jyllands-Posten den 21. april 2002, at den definition af skattetrykket, han bruger, er det, hvad almindelige mennesker opfatter og føler i deres hverdag. Og folk har ikke følt, at skattetrykket er faldet. Spørgsmålet stilles for at få oplyst, hvordan ministeren opgør disse følelser, og hvad udviklingen heri har været, samt for at få ministeren til at dokumentere, at en lang række skatter er blevet nedsat, hvilket opvejer stigningen i de grønne afgifter, og det derfor ikke er relevant, at hævde, at uden stigningen i de grønne afgifter ville det samlede skattetryk være faldet.

Svar (2/5 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand): Mange skatteydere har – med rette – følt på deres egen krop, at skattebyrden er vokset under den socialdemokratisk ledede regering. Det traditionelle skattetryksmål – skatteprovenuet i procent af BNP – er i den forbindelse ikke noget ideelt mål for den reelle skattebyrde. F.eks. har omlægningen med større vægt på grønne afgifter maskeret udviklingen i skattebyrden, fordi indirekte skatter indgår i både tæller og nævner i skattetryksbrøken.

Alligevel kræver det ekstraordinær kreativitet at skjule, at skattetrykket også opgjort traditionelt steg under den tidligere regering. Spørgeren har imidlertid en række forslag.

For det første foreslås det at sammenligne skattetrykket i 2001 med 1993 frem for 1992, hvilket – som spørgeren anfører – viser et lille fald fra 48,8 pct. til 48,0 pct. Hertil skal imidlertid bemærkes, at den socialdemokratisk ledede regering kom til allerede i januar 1993 og derfor havde betydelig indflydelse på den økonomiske udvikling i dét år. Derfor er det relevant at sammenligne med 1992. Endvidere skal det bemærkes, at skattetrykket i samtlige år under den socialdemokratisk ledede regering, bortset fra de to sidste, lå over niveauet i 1993.

Spørgeren foreslår endvidere at sammenligne skattetrykket under den socialdemokratisk ledede regering med skattetrykket i midtfirserne. Heller ikke en sådan sammenligning falder ud til fordel for den socialdemokratisk ledede regering (medmindre man vælger helt vilkårlige år at sammenligne). Skattetrykket toppede med 50,6 pct. i midtfirserne (1988) under den liberalt-borgerlige regering. Under den socialdemokratisk ledede toppede det med 51,2 pct. i 1999. Gennemsnittet for Schlüter-regeringerne under ét androg 47,4 pct., mens det for Nyrup-regering var 49,5 pct. – eller 2 pct. point mere.

Det er ikke korrekt – som spørgeren anfører – at personskatternes andel af den samlede beskatning er halveret fra 1993 til 2001. Personskatternes andel faldt fra 52,6 pct. til 42,6 pct. Samtidig blev der indført bruttoskat svarende til 9,1 pct. Som andel af BNP faldt de personlige indkomstskatter samt bruttoskatterne fra 26,0 pct. i 1992 til 24,8 pct. i 2001. Som anført i besvarelsen af S 1674, steg det grønne afgiftstryk med 1,3 pct. i samme periode. Stigningen i skattetrykket kunne have været undgået, hvis det grønne afgiftstryk ikke var øget, eller hvis personskattelettelsen havde været større.

Spm. nr. S 1570

Til skatteministeren (4/4 02) af:
Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at det bliver muligt at søge aktindsigt i følgende dokumenter med relation til 10-mands-anpartsprojekter:

1. Kammeradvokatens responsum omtalt i notat af 19. april 1993 fra retssikkerhedskontoret,
2. kammeradvokatens responsum af 27. august 1993,
3. redegørelse fra retssikkerhedsudvalget om den skattemæssige behandling af leasingarrangementer, der ikke er baseret på rentabilitetsbetragtninger, og hvor risikoen er elimineret fra investor,
4. retssikkerhedsudvalgets notat om kritikken af Told- og Skattestyrelsens rapport om mindre anpartsvirksomheder, og
5. retssikkerhedsudvalgets notat om et eventuelt lovforslag om finansiel leasing?«